

От: **Диана Цонева**

Date: чт, 19.02.2026 г. в 15:24

Subject: Становище относно проект за изменение и допълнение на Наредбата за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община

To: <boryana.taseva@sofia.bg>, <lyudmila.stoeva@sofia.bg>

Уважаема г-жо Тасева,
Уважаема г-жо Стоева

Моля, приемете аргументите ми по-долу, във връзка с планираната промяна за прием на деца в ясли и градини. Аз разбирам, че е необходима промяна, предвид недостига на места, липсата на персонал, но не смятам, че предложенията са в правилната посока.

Моите аргументи са следните, във връзка с изравняването на точките за постоянен и настоящ адрес:

1. Финансовият принос към местния бюджет

- Местни данъци: Собствениците на имоти с постоянен адрес в София плащат данък сгради, такса смет и данък върху автомобилите си директно в бюджета на Столична община.

Докато хората с настоящ адрес (наематели) често притежават автомобили, регистрирани в други градове, и плащат данъците си там, докато амортизират софийската инфраструктура. Не е справедливо тези, които пълнят хазната на София, да са с равни права с тези, които само ползват услугите ѝ.

2. Устойчивост и градско планиране

- Общината планира капацитета на детските градини въз основа на броя постоянно живеещи. Настоящият адрес е по дефиниция "временен" (може да се промени за един ден чрез прекратяване на договор за наем).

Ако точките се изравнят, системата става непредвидима. Семейства с постоянен адрес, които са инвестирани в жилище в конкретен район с идеята за дългосрочен живот там, биват изместени от хора с временна регистрация, които могат да напуснат района след шест месеца. Това ще доведе до още повече неприяти деца, защото смятам, че желаещите ще се увеличат.

3. Риск от злоупотреби с фиктивни договори за наем.

- Изравняването на точките ще доведе до вълна от фиктивни регистрации по настоящ адрес. Много по-лесно е да се направи фиктивен договор за наем при познат за 3-12 месеца (настоящ адрес), отколкото да се смени постоянен адрес с всички произтичащи от това административни тежести. Това ще компрометира цялата точкова система и ще „изхвърли“ реалните жители на София от класиранията.

В допълнение бих искала да посоча, че когато правилата се размиват, се създават предпоставки за „системен опортюнизъм“, при който тези, които спазват закона и традиционните семейни ценности (брак, общо жилище, общ адрес), се оказват в неизгодно положение.

Считам, че тази промяна ще доведе до следните негативни последици:

- Наказание за лоялните граждани: Семействата със сключен брак и собствен дом, които имат един и същи постоянен адрес в София, са гръбнакът на местната икономика. Изравняването ни с хора, които имат само „настоящ адрес“, е дискриминационно.
- Ерозия на семейните ценности: Настоящата система вече е изкривена от родители на семейни начала, които поддържат различни адреси, за да имат по-голям шанс в различни градини. Вместо да коригира това, предлаганата промяна допълнително размива значението на семейния модел, основан на общ дом и споделени задължения.
- Стимулиране на права без задължения: София не може да осигури места за всички желаещи. Справедливият ред изисква предимство за тези, чиято връзка с града е постоянна и доказана чрез документи за собственост и постоянен адрес. В противен случай общината стимулира „адресен туризъм“ и фиктивни наемни договори.
- Разрушаване на принципа на уседналост: Постоянният адрес е единственият законен гарант за реална уседналост. Настоящият адрес може да бъде променен за 15 минути в общината, което го прави ненадежден критерий за планиране на капацитета на детските заведения.

Призовавам Столична община да запази по-високата тежест на постоянния адрес и да въведе по-строг контрол върху фиктивните регистрации, вместо да наказва изрядните си граждани.

На второ място, категорично възразявам срещу включване на деца на лишени от свобода, да бъдат приемани без класиране. Считам за дълбоко несправедливо работещи родители, които с данъците си осигуряват издръжката на всички структури в държавата, да бъдат измествани от групи, които не допринасят с нищо. Подобна мярка демотивира активните граждани и създава икономически абсурд: работещият родител остава вкъщи (спира да плаща данъци и да произвежда БВП), защото мястото в детската градина е заето от дете, чийто родител е в затвора за сметка на държавата. Социалната политика не трябва да се превръща в инструмент за ощетяване на почтените и трудещи се членове на обществото. Предварителен анализ за броя и профила на тези деца направихте ли си труда да изгответе? За тези деца грижите трябва да са в друг ресор, социално подпомагане например.

Последно, не е маловажно, това с подписването на споразумение е пълна лудост. Този документ е правен абсурд. Отношенията в образованието са регламентирани със закон и правилник. „Споразумения“ се подписват при конфликти или в съда. Въвеждането им тук е форма на административен натиск и излишна бюрокрация, която не решава проблемите с недостига на места, нито пък създава ред и дисциплина.

Поздрави

Диана Цонева